

Resebrev 2 - Spanien

Torsdagen den 21 augusti 2003.

Hejsan!

Nu har det gått 2 månader sedan vår avresa från Kristinehamn och det har hänt en hel del. Vi tillbringade ytterligare 2 nätter i Tyskland innan vi angjorde Holland. Vi låg i Norderney bredvid några mycket trevliga holländare som gav oss sina gamla (2002) sjökort över IJsselmeer och Amsterdam. Vi hade inte planerat den färdvägen men vatten kommer vi att få se tillräckligt mycket av och vi var glada att slippa kryssa vidare över Nordsjön.

Vi gick in i Lauwersoog efter att ha varit nära att stranda på ett sandrev. De har bemannade fyrar i Holland och det är vi tacksamma för... Vi lärde oss att sjökort från 1992 är för gamla att lita på i dessa vatten! Där ska man gå i den bojade rännan vad sjökortet än säger!

En kanal genom holländska trädgårdar tog oss till Harlingen och där fick vi vår första värmebölja. Vi "gjorde Amsterdam" i 27 graders värme så vi var inte riktigt laddade för storstadens alla nöjen. Sen följde det ena lågtrycket på det andra. Ett av dem väntade vi ut i Scheveningen. Belgien är ett litet land så det blev bara 2 nätter där men vi fick ett fint mottagande i Zeebrugge med "välkomna till Belgien" etc etc och "would you like a glass of wine"?

Engelska KanalenDunkerque blev första franska hamnen och där fick vi känna på hur vind mot tidvatten skapar en hemsk sjö. Därifrån har vi följt den franska nordkusten och besökt ett flertal mysiga hamnar, bland annat Dieppe, St-Valéry-en-caux och Fécamp. Från Dieppe tog vi en dagstur med tåg till Paris för att vila från seglingen men tyvärr inföll årets regnväder den dagen så vi blev mer än blöta och Paris gjorde sig inte riktigt...

Fran Cherbourg till Guernsey fick vi fin spinnakersegling i ca 4 m/s vind. Tidvattnet var med oss så vi gjorde 9 knops fart genom Alderney race och det var härligt. Alla vi talat med säger att det blir mycket mer motorgång än hemma men vi har inte trott på dem utan tänkt att vi ska nog segla... Nu har vi lärt oss att om vi inte använder motorn så kommer vi inte fram i de här vattnen eller så är hamnen stängd pga lågvatten.

I Guernsey ankrade vi den första natten därför att det var fullt i marinan. Vi räknade på hur djupt vatten vi var tvungna att ha under kölen för att hålla oss flytande hela natten. Dagen därpå gick vi in i marinan med högvattnet och det var trångt men väldigt god service och vänliga människor runt om oss. Vi kunde inte kasta oss förrän HW-2 vilket betydde kl. 11.15 dagen därpå och då hade vi 65 nm till

Trébeurden i Bretagne. Vi seglade men måste stötta med motorn hela dagen för att hinna över den tidvattentröskeln i rätt tid, dvs. kl. 23.00. Dagen därpå gick vi bara 15 nm till Roscoff. Dels var det dimmigt (med viss sikt) och dels var det långt till nästa hamn därefter. Den riktiga dimman kom nästa dag med 10 meters sikt men med radarn på vågade vi oss ut. Väderprognosen angav "fogpatches" så det borde ju lätta så småningom

Den vackra kusten i Bretagne har vi fortfarande osedd för dimman lättade inte förrän vi passerat l'île d'Ouessant. Vi gjorde ett försök att ta natthamn i Le Conquet men efter att ha dragit loss en fransk segelbåt (med samma djupgående som vår) från ett grundflak i sjunkande tidvatten beslöt vi oss för att fortsätta till Brest. Där sökte vi efter andra långseglare på väg söderut men de enda vi stötte på var ett gäng norska grabbar på väg hem efter en ettårstur.

BiscayaVäderutsikterna var goda så efter knappt 2 dygn i Brest tog vi sikte på Spanien. Första natten fick vi dimma och då var det otäckt med all båttrafik runt omkring oss. Vi väntade på att bli påseglade vid mer än ett tillfälle. Fiskebåtarna använder inte VHF och de var nära enligt radarn men vi såg dem aldrig. De första 2 dyggen fick vi handstyra därför att vindrodret inte höll kursen. Vi tog 2 timmarspass dygnet runt. När vi efter exakt 3 dygn kom fram till La Coruña var vi helt slut och mycket glada att se land igen. Ingen av oss njöt av de stora vattenvidderna och när vi fick dåligt med vind därute gick vi för motor. Det gjorde vi de sista 27 timmarna. Biscaya är inte den plats där man ber om vind...

Det som blivit mer och mer påtagligt under resans gång är att vi känner ett större behov av ett lugnare tempo än vad den normala långseglarrutten ger. Vi har inte sparat pengar i 6 1/2 år för att stressa runt jorden. Just nu funderar vi i stället på att övervintra i södra Spanien och då hinna med båten, oss själva och omgivningen på ett sätt som vi inte gjort hittills. Vi har lagt dagsetapper på mellan 25 och 35 nm längs kusten för att slippa stressa fram. Idag har vi tagit en busstur inåt landet, till Santiago de Compostela, och det var roligt. Det gäller att ta sig tid. Huvudsaken är att vi mår bra. Var vi hamnar är av sekundär betydelse.

Hälsningar från Gunilla och Krister Bewert.